

stagnerer, men maaske endogsaa gaar tilbage. Det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) har fremdraget adskillige Tal af Statistikken, der efter hans Mening skulde bestyrke den Opfattelse, at det i det hele og store staaer godt til her i Danmark, idet der er Fremgang at spore, om ikke over hele Linien, saa dog mange Steder. Det vigtigste er, at det økonomiske og aandelige Liv befinder sig i Trivsel og Fremgang. Derfor er det bl. a. ogsaa af største Betydning, at vi har vor Opmærksomhed henledt paa, at vor Handelsforbindelse med de os omgivende Lande bliver saa god som mulig. Jeg tænker her særligt paa, at man, hvis der bliver Tale om at afslutte Handelstraktater i en nærmere Fremtid og ikke vil lade Mestbegunstigelses-Princippet, som nu er det raadende, være det gældende, da sørger for at faa saadanne Handelstraktater affattet saaledes, at de bliver saa gode som muligt for Erhvervs-livet. Jeg fremdrager dette her, fordi en Kapacitet paa Industriens Omraade, Ingeniør Alexander Foss, har holdt et efter min Mening udmærket Foredrag om dette Emne for ikke saa ret lang Tid siden — det var vistnok en Gang i den forløbne Sommer —, hvori han pegede paa mange Ting, som jeg mener, man maa tage op til alvorlig Overvejelse. Jeg havde Lejlighed til for en Del Aar siden, netop fordi dette Spørgsmaal i høj Grad interesserer mig og ikke mindst den Egn, jeg har den Ære at repræsentere her paa Rigsdagen, at fremdrage det Spørgsmaal, om der ikke var Mulighed for, at vi, med Hensyn til Landbrugsprodukter, som føres herfra, særlig til Tyskland, kunde faa nogen Lempelse i Indførselsvilkårene. Jeg gjorde gældende, at det viser sig, naar vi ser paa Handelsomsætningen med det store tyske Rige, at vi køber Varer fra Tyskland for et over hundrede Millioner Kroner større Beløb, end der af Tyskland købes Varer fra Danmark. Derfor mente jeg, at der dog maaske var nogen Sandsynlighed for, at vi ved en Forhandling med Repræsentanter for det tyske Rige kunde opnaa visse Lempelser, blandt andet med Hensyn til Indførsel af levende Kreaturer fra Danmark til Tyskland. Da jeg omtalte dette her, befandt en stor Del af det danske Landbrug, ikke mindst i Syd- og Vestjylland, sig i en fortvivlet Stilling. Det var, da Tuberkulinprøverne var paa Mode, og da vi ikke havde Spor af Stabilitet i Udførselsforholdene. Der er jo heldigvis sket Forbedringer i denne Henseende, idet man har afskaffet Tuberkulinprøven for de Kreaturer, der sendes fra Danmark til Tysk-

land. Nu kan det vel siges, at de store Omkostninger ved Udførselen kan bedre bæres i gode Tider end i daarlige Tider, hvor Priserne paa Landbrugsprodukterne er nedadgaaende. Men det er maaske ikke alle bekendt, at Forholdet er det, at naar vi sender Kreaturer fra Syd- og Vestjylland ned til Rhinbyerne, beløber Omkostningerne til Told, Karantæne o. s. v. sig til 100 à 110 Kr. pr. Kreatur. Man forstaaer ikke, hvorledes det er muligt at opretholde en Tilstand, hvorved saa store Omkostninger paalægges dem, der skal udføre Kreaturer her fra Danmark, og at det skulde være nødvendigt at have saa store Omkostninger for at sende et Dyr fra Danmark til Tyskland.

Jeg interesserer mig altsaa i høj Grad for, at man, hvis der kommer en Traktatforhandling i Gang i den nærmeste Tid, vil gøre et alvorligt Forsøg paa, om vi ikke i den Henseende kunde opnaa en bedre Stilling end den nuværende. Jeg har set i en Avisnotits — men jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at der skal være nedsat et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for Industri, Handel, Haandværk o. s. v. — men der stod intet om Repræsentanter for Landbruget —, som man fra Ministeriets Side vilde henvende sig til, naar der blev Tale om nye Handelsaftaler med de os omgivende Lande. Derfor fremdrager jeg Spørgsmaalet her, idet vi naturligvis meget stærkt maa fordre, at ogsaa Landbrugsrepræsentanter faar Sæde i et saadant Udvalg, som man fra Ministeriets Side vil henvende sig til om Raad og Vejledning, naar nye Handelsaftaler skal træffes. Naar Talen er om Lempelser, som jeg meget gerne vilde ønske, blandt andet ogsaa vedrørende Udførselen fra Danmark af levende Kreaturer, vil jeg ikke undlade at sige, at det er i højeste Grad beklageligt, at man fra dansk Side ikke alene opretholder en temmelig lang Karantæne, men ogsaa forlanger, at de Dyr, som indføres, skal bestaa Tuberkulinprøven. Jeg vil ikke bruge stærke Udtryk, men det er noget, som hurtigst muligt burde afskaffes, fordi man i Udlandet ellers udmærket kan faa Anledning til, naar vi anmoder om Lempelser, at sige: Hvordan har I det selv? I har baade Karantæne og kræver Tuberkulinprøve. Jeg er overbevist om, at den godt kunde bortfalde, idet Landmænd, der køber Avlsdyr fra Sønderjylland, nok selv skal se sig for og tage i Betænkning, hvorvidt det er nødvendigt, at de Dyr, de køber og skal anvende til Avlsdyr, bliver prøvet med Tuberkulinindsprøjtning, inden de føres ind